

(καὶ) εἰς γράτζιας πολλαῖς, ὅποῦ μοῦ ἔχει καμωμ(ένες), νὰ τὸ ποιῆσι ως θέλ(ει) καὶ βούλεται. Ταῖς κρεβατίναις, ὅποῦ ἔχω εἰς τα Σούνοια ύποκάτωθεν τοῦ Μαραθίτη, θέλω νὰ πουληθοῦσι, νὰ πληρωθεῖ ὁ Εὐραῖος ὁ Ρεμπι Δανιέλ δουκ(άτα) (νούμερο) 5 καὶ ὁ Ἐυραῖος ὁ Τζαφαραδής (ύπέρπυρα) (νούμερο) 5. Καὶ ἀπὸ τὰ ἐποίλιπα θέλω νὰ 35 δώσουσιν τῆς Ἀννας τῆς κοπέλας μου τῆς Κότισας (ύπέρπυρα) (νούμερο) 100 ὁ δια τὴν ψυχήν μου ώςσάν πολλὰ, ὅποῦ ἐκοπίασεν καὶ λάτρευσεν καὶ δούλεψέ μου εἰς τὴν χρειάν μου καὶ εἰς τὴν ἀρωστίαν μου, νὰ μηδὲν τῆς κρατίσου ἐνα τορνέσι· ρεσαλβάρωντας πάντ(α) τὸ τέλ(ος) τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης (ύπέρπυρα) (νούμερο) 2 καὶ σολ(δία) 8. Ἡ δὲ τὸ ρεστάντε νὰ πομήνουσ(ιν) τῆς ἀδελφής μου, καὶ κανὴς ἀπὸ τοὺς ἐδι- 40 κοῖς μου νὰ μὴν ἔχει κανένα δικαίωμαν εἰς αὐτὰ, οὐδὲ να κοντραδήρουσ(ιν) τῆς ἀδελφής μου εἰς ἐνοὶς τορνεσίου πράμα εἰς ὅτι ἀνωθ(εν) τῆς ἀφίνω. Ἡ δὲ καὶ ἀλέως πράξου καὶ θελήτου νὰ γυρευσου τίποτι ἀπὸ αὐτὰ, θέλω νὰ ἔχει ὁ καθένας μου ἐδικός ἀπὸ αὐτὰ δια παρτίκουλάν του σολ(δία) (νούμερο) 16 καὶ τὴν κατάραν τοῦ Δεσπότη μου Χ(ριστο)ῦ. Ἔτει ἐρωτιθεὶς καγ(ῶ) ὁ Γεώργιος παρὰ τούτου τοῦ νοταρίου εἴ βούλωμαι 45 παραγγείλαι τί ἔτερον, καὶ ἀπεκρίθηκα αὐτῷ οὐχὶ, ἡμει ἡ διαθύκη μου αὕτη ἔσται ἰσχυρὰ καὶ βευαία. Καὶ ὁ ῥηθεὶς κομεσάριος ἔχετω πληρεστάτην τὴν ἔξουσίαν ποιῆσαι καὶ ποιεῖν, καθὼς ἐγῶ ἡβουλήθηκα εἰς πᾶσσα γιουντίτζιον καὶ αὐλὴν τῆς ἐκγλαμ- f. <στ> πρωττάτης καὶ πολυχρονιμένης μας αὐθεντίας τοῦ ἀγίου Μάρκου. Παρακαλέσας δὲ 50 ταύτα ἔμπροσθεν τούτου τοῦ νοταρίου καὶ τῶν παρ εμοῦ τῶνδε παρακαλετῶν καὶ παρκαλεμ(ένων) μαρτύρων, κὺρ Λέω Νομικὸς, μαΐστρο Μαρκί(ω) Σπανιόλος, κύρ Ζουλιάντα Τζήπρης.

39

9 Νοεμβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. . αφμ', μηνὶ Νοεμ-
βρίω θ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξίας, εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ κύρ Νικολ(άου) Μαβρώ-
πουλου τοῦ λεγομένου Μούγκου. Ἐγῶ Νικόλαος ὁ παρὸν γεγραμμ(ένος) κατὰ τὸ παρὸν
ἐυρισκόμ(ενος) ἐν ἀσθενείᾳ δεινή καὶ φοβιζόμενος τὸν ἀορον θάνατον, μήπως ἀφνη-
δήος ἀρπαγῶ, ἐπροσκάλεσα τόνδε τὸν ὑπόγραφον νοτάριον τῆς ἐκγλαμπροτάτης μας 5
αὐθεντίας, ἵνα διὰ τῆς τούτου γραφῆς διαθήσομε. Καὶ πρῶτον πάντων θέλω ἵνα ἔσται
κωμεσάριος καὶ προκουραδῶρος μου ὁ κύρ Γεώργ(ιος) ὁ Τριαντάφηλος τζενεράλμέντ(ε).
Θέλω θαπτὴν εἰς τὴν αγίαν Παρασκευὴν, τὴν ἐνορία μας, καὶ ἀφίνω εἰς τὴν μονὴν
ταύτην δια τὴν ψυχήν μου τὴν γαδάραν, ὅποῦ ζάρει στὴν μερίαν τοῦ Μαθίου τοῦ
παπὰ Πολιτέρου. Ἀρχὴ ἀφίνω τῶν παιδίων μου τὴν εὐχήν μου· ἔπειτα τοῦ υἱοῦ μου 10
τοῦ Μμανουὴλ ἀφίνω του τὰ πράματα, ὅποῦ ἔχω εἰς τὴν αγίαν Ἐρείνην ἀπὸ τὰ
παιδοία τοῦ σερ Ἀλυμπέρτου καὶ ἀπὸ τὸ Ντεστουνια. Ἀκόμει ἀφίνω καὶ τοῦ υἱοῦ μου
τοῦ Δημήτρη τὸ περιβόλην μου καὶ τὴν κατοικίαν μου, ὅποῦ ἔχω εἰς τοῦ Περούτζη

τὸν ποταμὸν· αὐτομοίως καὶ τὸ σπίτην μου, ὅποῦ κάθωμε, τὸ κατώγιον, τὸ εύρισκό-
 15 μενον εἰς τοῦ Μικονιάτει τὸ στενόν, (καὶ) αὐτὸν ἐδικόν του. Ἀκόμει ταῖς δίο γαδάρες,
 ὅποῦ ἔχω εἰς ταῖς Ἐγκαραῖς καὶ γνωρίζη της ὁ Σταυριανὸς τοῦ Ραμοῦντου, καὶ
 αὐταῖς τῶν παιδίων μου. Αὐτομοίως καὶ ταῖς δίο φοράδαις, ὅποῦ ἔχωμ(εν) ἀντάμα
 μετὸν μισερ Ἀντωνάκι Ντεστουνια, ἡ μία μετὸ πουλάρι καὶ ἡ ἄλλη ἐγκαστρωμένη, νὰ
 εἶναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς συμβίας [τ] μου, νὰ τῆς πουλήσῃ δια χριὰν, ὅπου νὰ ἔχουσιν
 20 τὰ παιδία μου. Ἀκόμι στοῦ Μπαζαρὰ τὰ χέρια ἔχω ζῶα καματερὰ (μυσιάρικα) 1 ριφά-
 διν ἐνα καὶ κριὸν ἐνα καὶ χρεοστή μου καὶ τυρὶ δεκάρια 7· ὅμοίως καὶ εἰς τοῦ Βασίλει
 τοῦ Κούμουνου τοῦ υἱοῦ τὰ χέρια ἔχω καὶ εἰς αὐτοῦνοῦ ετερα ζῶα καματερὰ (μυσιά-
 ρικα) 10 κέναν τραγόπουλ(ον), τὰ ὅποια θέλω νὰ εἶναι τῆς γυναίκας μου (καὶ)
 τῶν παιδίων μου. Ἀκόμει τὰ βώδιά μου καὶ ἡτι ἀλα ζῶα μοῦ ἐθέλασιν εύρεθει,
 25 νὰ εἶναι τῆς γυνέκας μου καὶ τῶν παιδίων μου. Ἀπο δὲ τὰ τρία (ύπέρπυρα) τὸ
 τέλ(ος), ὅποῦ ἔχω ἀγωραστὸν ἀπὸ τὴν Φηλήπα τοῦ Στεφάνου τοῦ Σούφη, νὰ
 εἶναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς γυνέκας μου, νὰ τὸ δῶσι εἰς ὅπιον μου παιδὶν τῆς
 ἡθελ(εν) φανιστὴ. Με τοῦτω θέλω εἰς ὅτι ἀνωθεν ἀφίνω τῶν παιδίων μου, νὰ εἶναι
 ἡ γυνέκα μου κερὰ καὶ νικοκερὰ ἔως νὰ γενοῦσιν τὰ παιδία μου τοῦ νόμου νὰ παν-
 30 δρευτοῦσι καὶ ἀπήτης πανδρευθοῦσι, νὰ παραλάβει ὁ κάθης εἰς τὴν παρτίκουλάν του.
 Με τοῦτω νὰ εἶναι εἰς τὴν ύποταγὴν καὶ εἰς τὰ θελήματα τῆς μητρός τ(ων). Ἡ δὲ καὶ
 ἡθελ(εν) εύγει κανέναν παιδὶν ἀπὸ τὴν βουλήν της, νὰ μὴν τοῦ δίδει τίποτ(ι) ἀπὸ ἡ τι
 τοῦ ἀφίνω. Καὶ νὰ κληρονομὰ ἔναν τὸ ἄλλον ἀδέλφη. Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ ἡθε(λεν)
 εύγειν ἡ γυνέκα μου ἀπὸ τὴν τιμήν της ἡ καὶ νὰ ἡθελ(εν) παντρευτὴ νὰ πάρει ἄλλον
 35 ἀνδρα, θέλω νὰ μὴν ἔχει κατὰ τῆς ὥρας νὰ κάμει σενοὶς τορνεσίου πράμα, ἡμι νὰ εἶναι
 ὄλ(α) τῶν παιδίων μου, στάμπελε μόμπηλε [ἀπὸ] εἰς ὅτι ἀνωθεν γράφω. Εύγαλού-
 μενον ἀπὸ τὸ σπίτ(ι) να τὸ ἔχει νὰ κάθεται εἰς ὄλην της τὴν ζωὴν, καὶ ἀποθα-
 f. (ζ) τ νῶντα της νὰ τὸ πέρνει ὁ Δημήτριος. Ἀκόμ(ει) ἀπὸ | τὰ ἐπτὰ πηθάρια, ὅποῦ ἔχω,
 νὰ εἶναι τὰ τρία τοῦ Μμανουὴλ καὶ τὰ τέσερα τοῦ Δημήτρη. (Καὶ) ἡ μαστιχία ὄλη
 40 τῶν παιδίων μου. Αὐτὶ ἐστὶν ἡ πρώτη μου βουλὴ καὶ ἡ ὕστερὴ μου ὥρεξη (καὶ) ἡ
 παροῦσσα μου γραφῆ καὶ διαθήκη ἔσται ἴσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πᾶσσα κρίσι τῆς
 ἐκγλαμπρωτάτης μας αὐθεντίας. Ἡ δὲ ὁ κουμεσάριος ἔχαίτω πληρεστάτην τὴν ἔξου-
 σίαν ποιῆσαι καὶ ποιεῖν ὡς τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς παρὸν γράφω. Καὶ δια πίστωσιν
 τῆς παροῦσσας μου διαθήκης παρακαλῶ καὶ ἀξιόπιστοις μαρτ(ύροις), μαΐστρο Λέων
 45 ὁ Καλαμαράς, κὺρ Σταυριανὸς Μπάφος, μαΐστρο Φραντζέσκος ὁ Μαρτζέλος.—

Ἡδωκ(εν) ὁ ἀνωθεν κὺρ Νικόλ(αος) τοῦ Ἀντωνίου Νικουλαρώπουλ(ου) ὁ διὰ
 μυσιάρικη σκρόφα μία.

39 ^{το} χερε.

= (μυσιάρικα)

²³ ἀ. κ(αὶ) ἐναν

³⁵ ἀ. σ' ἐνοὶς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

΄Ακόμει ἔτερην σκρόφα τοῦ Βασίλ(ει) τοῦ Μπαλούρδου.

΄Ακόμει ἔτερην σκρόφα ἐνοὶς χωριανοῦ καὶ κατέχει τονε ὁ ἀνωθ(εν) Νικουλα-
ρώπουλ(ος).

50

΄Ακόμει ἔτερην σκρόφα τῆς Μαρίας τοῦ Λαζαρή.

΄Ακόμει ἔτερην σκρόφα τοῦ σηντέκνου του τοῦ Ἀλυμπέρτου ἀπὸ τὴν Μονὴ.

΄Ακόμει ἔτερην σκρόφα τοῦ Διάκου τῆς Ποταμί(ας). —

40

16 Νοεμβρίου 1540

Ευγαλμ(ένη).

+ 'Ενονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. αφμ', μηνὶ Νοεμ-
βρίω ις'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαΐστρο Σταμάτιος
Σπανοῦ, παρόντ(α) ἔκει τὰ δίο μέροι τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα). Τὸ ἐν μέρος ὁ
προρήθεις μαΐστρο Σταμάτιος, τὸ δὲ ἄλλον μέρος ἡ κερα Καλλή θυγάτυρ τοῦ
μακαριτοῦ εὐλαβεστάτου Ιερέως καὶ πνευματικοῦ κὺρ Μμανουὴλ Μπιλίνου ἀντάμα 5
μετὸν εὐγενέστατον ἀρχον μισερ Τζάκω Μπελώνια καὶ μετὸν γαμπρόν της τὸν κύρ
Νικολὸν Μεντρινὸν καὶ μετὸν ἔγκωνάν της τὸν Τομάζον, ὡςτὰν ἔκείνοι, ὅποῦ εἴναι
κομεσάριοι τοῦ γαμπρού της τοῦ μακαριτοῦ κύρ Ιω(άννη) Ντε Φουρνὲ τοῦ λεγομ(ένου)
Γασπάρ, κατὰ τῆς ὥρας ἥλιθασιν εἰς συμφωνίαν ὑπανδρί(ας), ὅπως ἐν Θ(ε)ῷ ἀγίῳ νὰ
ἐπάρει γαμπρὸν ὁ μαΐστρο Σταμάτιος τὸν υἱὸν τοῦ μακαριτοῦ κύρ Ιω(άννη) Ντε 10
Φουρνὲ ὄνώματι Ντεμίνεγον εἰς τὴν θυγατέραν του τὴν Ἐλένη εἰς ἀνδραν της νόμημον
καὶ εὐλογιτικὸν, καθὼς ὁρίζει ἡ αγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλη-
σία. Οὕτω τὴν θέλουσιν καὶ οἱ αὐτοὶ κωμεσάριοι ὁ διὰ γυναίκαν τοῦ λεγομένου Ντο-
μ(ίνεγου) νόμιμον, παρθένον καὶ τὰ ἔξης. 'Αρχὴ καὶ πρῶτον ὁ μαστρω Σταμάτιος
τάσσι καὶ προμετέρει τῆς θυγατρός του καὶ τοῦ γαμπρού του μὲν πρῶτον τὴν εὐχήν 15
του καὶ εἰς ὄνομαν προίκας. 'Αρχὴ ἀπὸ τὰ δίο σπίτια, ὅποῦ ἔχει εἰς τὸ Μέσα Κάστρον,
νὰ πέρνουσιν ὅπιον θέλου ἀπὸ τὰ δίο, ἡ δὲ τὸ ἄλλον νὰ το ἔχει ὁ μαΐστρο Σταμά-
τιος ἑως ὅλην του τὴν ζωὴν, (καὶ) ἀποθανόντος του καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος· ἀκόμει καὶ
τὸ ἀμπέλ(ην), ὅποῦ ἔχει στὰ Μονίτζια ἐκ τῆς συμβίας του, καθὼς εύρίσκεται δενδρο-
λογιμ(ένον), καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος· αὐτομοίως καὶ τὸ πεληγάρδιν, ὅποῦ ἔχει στὸ 20
ἀνωθ(εν) χωρίον μὲ σπίτια δίο, με ἀγγία μετρών 6, (καὶ) αὐτὰ ἐδικά τος· ἀκόμει καὶ
τὸ περιβόλ(ην) τὸ ποιιστικὸν, ὅποῦ ἔχει στὴν Μονὴν δενδρολογημ(ένον), καθὼς εύρί-
σκεται, (καὶ) αὐτὸν ἐδικόν τος· αὐτομοίως καὶ εἰς τὴν πέρα μερία τῆς Βρύσης ἑτε-
ρον κωμάτι χωράφιν, καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος· ἀκόμ(ει) καὶ τὸ περιβόλ(ην), ὅποῦ ἔχει εἰς

40 1 'Η λέξις αὗτη ἐγράφη μεταγενεστέρως.

